

РЕШЕНИЕ

№ 6954

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4061** по описа за **2023** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Н. П. Р. срещу решение № 4353/28.06.2022г. по адм. д. № 3815/2022г. на Административен съд София град /АССГ/, Първо отделение, 21 състав. С решението е отхвърлено искането на жалбоподателя, изтъпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора в [населено място], да бъде осъден главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) на основание чл. 256 от АПК да върне лишения от свобода в ЗОЗТ „К.“. Със същото решение касаторът е осъден да заплати на насрещната страна 100 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и претендира разноски. Ответникът чрез процесуалния си представител с писмена молба оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да му бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт. Прокурорът намира, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е

процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Първоинстанционният съд е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрал е необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

Във връзка с доводите на касатора е необходимо да се отбележи и следното. Законосъобразността на заповед № Л–2943/19.08.2021 г. на главния директор на ГДИН, в т. ч. нейната валидност, са били предмет на съдебен контрол. Видно от представеното определение № 435/02.09.2021г. по адм. д. № 538/2021г. на Административен съд Стара Загора, влязло в сила на 28.10.2021г., с него жалбата на касатора е била отхвърлена. Влизането в сила на съдебния акт пречатства последващото обсъждане на същата заповед на всички основания, посочени в чл.146 АПК. С нея е допуснато предварително изпълнение на предходната заповед № Л–2784/06.08.2021 г. на главния директор на ГДИН и следователно, това изпълнение се явява законосъобразно.

Неоснователни са и възраженията срещу размера на присъдените с обжалваното решение разноски за юрисконултско възнаграждение. С разпореждане № 3923/17.05.2022г. касаторът е бил освободен от заплащане на държавна такса за образуване на делото. Наред с това, съгласно чл.143, ал.3 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. В случая не може да се приеме, че ответникът е дал повод за завеждане на делото, което е сторено на 14.04.2022г. – близо половин година след влизане в сила на определението, с което жалбата против предварителното изпълнение е била отхвърлена. По изложените съображения и с оглед изхода на делото, основателно е искането, направено от ответника, за юрисконултско възнаграждение, за всяка от двете инстанции. Размера на последното настоящият състав определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4353/28.06.2022г. по адм. д. № 3815/2022г. на Административен съд София град, Първо отделение, 21 състав.

ОСЪЖДА Н. П. Р., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.